

Träna på att sätta ord på känslor - en handledning

För att göra läsningen extra språkutvecklande kan du:

- Börja med att titta i bilderna och tillsammans berätta vad som händer i historien.
- Prata om vad karaktärerna känner och varför ni tror de känner så.
- För att locka barnet att berätta kan du både ställa öppna frågor: "vad hände sedan?" och börja på meningar som barnet kan fylla i: "och sedan ..." Men se till så det känns roligt och kravlöst så barnet får berätta i egen takt.

Att läsa är ett mycket bra sätt att hjälpa barn bygga på sitt språk. Den här handledningen ger stöd i hur ni kan arbeta med ord för känslor med boken *Ledsen*. Tipsen är framtagna av logoped Elvira Ashby.

Text: Lotta Olsson
Bild: Emma AdBåge

Ord för känslor kan vara abstrakta. När ni läser tillsammans kan du skapa tillfällen där barnet både kan få träna på dessa ord, och bygga förståelse för egna och andras känslor. Samtidigt kan barnet också få förebilder för vad man kan säga och göra i olika sociala situationer.

I den här boken kan ni på de första uppslagen, förutom att läsa texten, passa på att prata om hur flickan känner sig. "Titta där leker hon. Hon ser glad ut eller hur?" Du kan också koppla till barnets egna upplevelser: "Precis som du. Du brukar ju också vara glad när du leker. För det är ju roligt."

Ett bra tips är också att locka barnet att själv sätta ord på känslorna. På uppslaget när flickan skriker "Den var faktiskt min!" kan du säga: "Oj, vad hände nu?" eller "Oj, hon blev ..." och se om barnet kan svara eller fylla i känslordet. Om barnet svarar på något annat sätt, genom att till exempel härma skriket "aaah!" kan du bygga ut det genom att säga: "ja, hon skriker, för hon blev **arg**." Betona gärna känslordet lite extra så blir du en tydlig förebild för vad barnet kan säga nästa gång. Det här gäller också om barnet inte svarar alls, då kan du vara en förebild genom att svara själv, och så fortsätter ni att läsa.

Så småningom kan du också locka barnet att berätta mer av historien själv, med stöd av bilderna. På uppslaget efter kan du fråga: "Vad gör de nu?" och se vad barnet säger. Och sedan bygga ut det, som i punkten ovan.

Du kan också prata fritt om det som händer i boken, förtydliga det och koppla det till liknande situationer i barnets liv. "Hon blev så arg för den andra flickan hade hennes dinosaurie. Har det hänt dig någon gång?" och "Vad gjorde du då?" Det kan bli ett väldigt bra tillfälle att utforska både känslor, och hur man kan göra i olika knepiga situationer, när man blir arg eller ledsen.

